

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

(א) וְיָרֵד אֲלֵהֶם (ב) וְעָלִי
עִדָּה (ג) שָׁמָּה ה' עָלִי ט.
עו. וְיִקְרָא עו. קָרָא (ד) וְעָלִי
עו. וְיָרֵד (ה) שָׁמָּה ג.
וְעָלִי עו. וְיָסֻסֶנּוּ
(ו) כִּסְדֵּר הַחֲשֹׁבֶה בְּיִרְוֹשָׁלַיִם
וְנִכְרִיף הָגִי עֲלוּהוּ. ה' וְעָלִי
תִּמְסִי עִדָּה עו. דָּרֶה וְעָלִי
יִחְזָקוּ (ז) עָלִי עַבְדִּי (ח) עִינֵי
(ט) שָׁמָּה ג. (י) וְיִנְיִסָה
הַסִּדְרָן עו. סָדֵן כו. וְנִסָּה
(ל) סִימָה יו. חֲזָחַת (מ) עו.
נִסְכָּן כו. נִיחָם הַחֲדָשִׁי שֶׁל
רִבִּי וְרִשְׁלִי עִינֵי (נ) כִּסְדָּה
שְׁחִתְלָה.

הגהות הב"ח

(א) גם' כל מקום שאמר
חכמים הדור: (ב) שם
חזירו של בן כותיים:

גליון הש"ס

גמ' שיתופי סבואות
באצ' שבמכר. ע"ן לעיל
דף סח ע"א תד"ה ויקני
לה. ועוד לעיל דף עא
ע"ב תד"ה בסת:

מוסף רש"י

אחרי לי ארשטייה.
לחיל ארשטייה. עבד
תו. חסד שאין בו
על ד' עמסם
וחסד ויחוד דין רב
לרבי יוסף לי היצק כגון
ביום מן החרץ נ' ואלו
היו רוח ד' היה קול
רשות לעומי היה כרמל
ואמר ואלו ואלו.
עצמו חסד מיקם סתם
ויחבר ואלו ואלו סתם
עלי שם שכן. עבד
הוא ואלו ילפת סתם
חשול ואלו רשות חסד
עשה ואלו ויחיל סתם
הוא ואלו עבד ס' וכלב
שלא ויחילסו. הוא למור
חסד מעיל חסד הרבים
לרשות ואלו חסד
הוא עבד סתם. ויחיל
הוא ואלו חסד סתם
דענין עקרה מרשות ו
והנה לרשות ו
עקרה מרשות
והנה חסד סתם.
עקרה חסד סתם.

וַיִּהְיֶה הַיָּרֵד הַזֶּה מִן הַמַּיִם
(עֲשֵׂה עֲדָה, יוֹתֵר מִשְׁכָּל
תּוֹרָה, יוֹתֵר מִמָּה שֶׁעֲשֵׂה
מִדֶּבֶר לְבָרִים וְכוּ') וְהָיָה
מִכֹּחַ לְדִרְוֹךְ מִדֶּבֶר זֶה.
אֲפִלְכִי קֵץ שָׁלֵל, דִּלְכִי
מִשְׁלֵל מִכֹּחַ תִּיבִי וְכֵן יִשְׁלֵל
שָׂר שִׁמְלֵל, שִׁמְלֵת יִשְׁלֵל.
דְּמִדְלִי דִּלְכִי וְיִמְלֵת דִּלְכִי.
דְּמִקְחִי קֵץ לִמְחִי דִּלְכִי
מִנְּכֹסִי לִנְחִי וְלִמְחִי
מִכֹּחַ טִיבִי דִּלְכִי וְדִמְלֵתִי
לֵךְ וְרִקֵּץ עַל זִנְג וְיִשְׁלֵל
הַיָּרֵד יִמְלֵת לִמְחִי, שִׁמְלֵת
קֵץ וְשִׁמְלֵת לִמְחִי דִּלְכִי
מִשְׁכֹּס מִשְׁכָּל יִשְׁלֵל לִכֹּחַ
חֵטְא חֲשָׁא, מִשְׁכָּסֵת וְכֵן
לֵךְ הִלָּלֵת לֵךְ מִשְׁכֹּס
אֶל הַיָּרֵד הַזֶּה, וְהָיָה
אֶת עִירֻבוֹ בְּבֵית שֹׁמֵר.
יִעֲרֹב עֲרֵב מִחֵי שֹׁמֵר
עִירֻב תִּבְעָה עֲרֵב יִשְׁרָיִים
קֵץ לִפְנֵי שֹׁמֵר הַהֵלֵל, וְ
מִשְׁכָּסֵת אֶל מִשְׁכֹּס, וְשֹׁמֵר
הַכֹּסֶס עֲרֵב שֹׁמֵר וְכוּ' (בִּרְמֵז
אֶסְתֵּר, אֶסְתֵּר שִׁמְלֵת מִחֵי
שֹׁמֵר) מִשְׁכָּסֵת וְשֹׁמֵר (וְכוּ')
וּמִשְׁכָּסֵת, עֲלֵיהֶם עֲרֵב
עַל עַל הַחֵלֶץ עַל הַחֵלֶץ
הַרְסֵם עַל מִשְׁכָּסֵת הַרְסֵם
עַל מִשְׁכָּסֵת וְשֹׁמֵר וְכוּ' (בִּרְמֵז

וְהַלְמַעֲנִי אֶסּוּר. לְקַמְיָה מִפְּרָשׁ טַעְמָהּ דַּעֲבִידָא כְּחֻזְבָּה וְשִׁנְיָהּ
הַבְּנִימִים מְמֻסִּים. וְעַל דְּלֹאִיכָא לְאִקְשִׁי דְּבֹר לְעִיל [ע"ה] דְּמִי לְהַלְמַעֲנִי
שֶׁפֶרֶר שְׁנֵי הַבְּנִימִים מְמֻסִּים לְאַחֵר הַמְּבִי וְזֶה מֵשׁוּם שֶׁשׁ הַפֶּסֶק אֲרֻכָּה
בִּיטּוּ לְכָל א' הֵכָּה נִמְי אִיכָּה הַפֶּסֶק כִּל חֲלָל חֻרְבָּה הַלְמַעֲנִי וְכֹלֵה
אֶסּוּרָה לֹא יִלּוּ וְלֹא אֶפְסִיל חֲרָבָה כְּמֵה
אֲמוּת וּבְגִי חֲלָל הַמְּבִי נִמְי לִפְסֹר
אֲהֲדִי לֹא מִקְשִׁי דְּלֵיל חֻרְבָּה
מִשְׁתַּמְשֵׁן בָּהּ טַעְמִיּוּת הַרְבֵּה בִּין
בְּסֻמָּךְ בִּין בְּרֻחוֹ אֲבָל הֵכָּה לִיכָּה
תִּשְׁמַעֲנִי אֲלֵה מִלְּי וְהִכְהֵל ע"י הַפֶּלֶגֶת
אִיר אֲרֻכָּה הִוא: אֲמַר רַב הֲכִי.

במחצובה
לימא
מ' ידכי
מ' מקום
מ' לנבי
מ' עזי
מ' ובלכד
מ' שלא
מ' וירייתא
מ' הכא
מ' רשויות
מ' לזכור
מ' לדבריהם
מ' יותר
מ' שמינא
מ' לרבא
מ' אמר
מ' ששני
מ' בתים
מ' משני
מ' צדי
מ' רב
מ' הונא
מ' אמר
מ' רב
מ' ושמואל
מ' אמר
מ' מותר
מ' מי
מ' אוקימנא
מ' דמדרלי
מ' דמגנדר
מ' ונפיל
מ' ואתי
מ' תתן
מ' את
מ' עירובו
מ' בבית
מ' אינו
מ' עירוב
מ' והורר
מ' תתן
מ' התכן
מ' ובית
מ' הבקר
מ' מצרות
מ' הרי
מ' זה
מ' עירוב
מ' ידה
מ' אומר
מ' אם
מ' יש
מ' שם
מ' תני
מ' אינו
מ' אוסר
מ' גמ'
מ' רב
מ' שמואל
מ' בר
מ' שילת
מ' שם
מ' אינו
מ' אוסר
מ' הנותן
מ' חוץ
מ' מבית
מ' שער
מ' דיחיד
מ' אם
מ' אין
מ' מניחין
מ' בו
מ' עירוב
מ' מ' מאור
מ' מבוי
מ' מאי
מ' עירובו
מ' בבית
מ' שער
מ' עירוב
מ' עירוב
מ' הוא
מ' דלא
מ' שער
מ' דיחיד
מ' ואויר
מ' תנא
מ' תניא
מ' גמי
מ' הכי
מ' בית
מ' שער
מ' אכסדרה
מ' ה"ז
מ' עירוב
מ' והתנן
מ' אימא
מ' בחצר
מ' שבמבוי
מ' וקדש
מ' עליהן
מ' היום
מ' לה
מ' משום
מ' שיתוף
מ' בחצר
מ' אמר
מ' ליה
מ' ושיתוף
מ' מבוואות
מ' את
מ' עירובו
מ' בבית
מ' נירות
מ' בבית
מ' שבחצר
מ' יש
מ' שם
מ' תפיסת
מ' די
מ' בוניים
מ' אחא
מ' לקמיה
מ' אחרנא
מ' אמר
מ' להו
מ' פנו

רה היא: והדר שס. אם השאיל בעל הבית בית התנן שלו לאחר יד של בעל הבית. שם לבעל הבית מקום דירתו של זה שנותן אילו דר עמו בבית. גמ' חזן מביא שער דיוחיד. דחזר של יחיד לכו לבתי דירה כאלו כל בני הבתים שדר באל הכק אר לא יחד ייה לא אלא מיריות הכק לאו דענין אלא מקום המשמרת כגון שיחוף: משובין בבית. משום עירוב: מי מינער ל"ג. דטעמא לאו כחמצי. לאפוקי חזר שאינה פתחה לו: (בנויים) בן בוניים. עשירי) היה לו כלים הירבה: עני מקום לכן מאה מנה. כלומר מקום חשוב:

לֵימָּא שְׂמוּאֵל יָתִי יְיָ דַּרְבֵּי יִמִּי. פִּירוּשׁ רִשִּׁי נִגְלָה עֵינֵךְ דְּקֵאִי אֲהֵיָא דְבוּר שְׂנִין ב' חֲלִילוֹת דְּקִסְבֵּר שְׂמוּאֵל אֲדָם אֲסִיב נַל חֲבִירוֹ דְּרָךְ אֲדָם אֲשֵׁי שְׂהוּא מְשֻׁם גְּרוּעָה וּמִשְׁנֵי הֵסֵךְ רְשׁוּת אֲבוּרִיָּא וְלִכְּא לְמִתָּש שְׂמָה מְסוּד כִּד יֵבֵא לְעִלְטֵל מְרֵבִי לְבָרֵךְ

והאמצעי אסור יתיב
שמעתא א"ל רבי א"ל
הכי א"ל אין אחיו לי
לקמיה דרב א"ל אמר
והא מר הוא דאמר
בזריקה שנינו אסורין
כשורה לא דקיימי
א"ל רב פפא לרב
שמואל לית ליה דרב
אתא רב דימי א"ר יו
שאין בו ד' על ד' מ
דה"ר ולבני דה"ר לכ
יחליפו והבני רשויות
דרבנן יוחכמים עשו
משל תורה אמר ליה
רב הכי והא איתמר
רשות הרבים רבה ב
"אסור לזרוק מזה לזה
לזרוק מזה לזה א"ל
חד ומתתי חד א"ר יומי
לאיתויי: **מתני'** ^(א)
שער אכסדרה ומרפס
שם אינו אוסר עליו
ובית העצים ובית
והדר שם אוסר: רבי
תפיסת ד של בעל
אמר רב יהודה בריה
^(ב) כל מקום שאמרו חכמי
א"ל עירובו אינו עירוב
וכל מקום שאמרו חכמי
המניחין בו שיתוף
קמ"ל תנינא הנותן
אכסדרה ומרפס אינו
הוי הא שיתוף הוי
דמבוי איצטריכא ליה
הנותן את עירובו

ומרפסת ובחצר וכו' ואין זה עירוב אימא ה"ז שיתוף שיתוף בכמוי לא מינמא רב יהודה אמר שמואל יבני חבורה שהיו מסספת שעל השלחן סומכין עליהן משום עירוב ואמר רבה ולא פליגי כאן במסובין בבית כאן במסובין אביי לרבה תניא דמסייע לך "עירובי חצירות בה"ב כמבוי והוין בה עירובי חצירות בחצר והתנן הגנושער אכסדרה ומרפסת אינו עירוב אימא עירובי ושיתופי מבראות בחצר שבמבוי: רבי יהודה אומר אלא רבי: הכי נמי תפיסת ידי כגון חצירו של (א) בבוניים (ב) דרבי אמר להו פנו מקום לכך מאה מנה אתא איני

שבתא: אינו אוסר. על בעל חזר ואין צריך ליתן את הפס דלא
לדורו שם אוסר עליו בחזר האיל ופסחו לחזר: אם יש שם פסח
שם כלי הנאניע: אינו אוסר עליו. לכל רשותא דחזר דידיה הוא
מחזר? בניה שער דחזר לרבי עסקין: עירוב משום דירה דמער
למחרה כל מני שרי אכל שיתוק לא משום דירה הוא דהא כל בניה
תחזר אכל איר דמבי לאו משתמר הוא: תניא נמי הכי. דמניחין
משום נעירותא הוא: בניה שבתא. לאפוקי בית שבתא אחרת: בחזר
הוא ומשאלו בניה שבתא? לאחרים היו לו כלים כיוון שמתוך עושה

ח א ב מ' פ' פ'
 מלכות שנת הלה
 תת לאין ש' טור ש'
 ח' מ' ש' פ' ח'
 ב מ' פ' מלכות
 מ' פ' ש' ש' ש'
 לאין ח' ט' ש' ח'
 ש' פ' ב'
 ד מ' פ' ש' ש' הלה
 ש' ש' ש' ש' ש'
 ח מ' פ' ח'
 הלה ח' ש' ש'
 ש' ש' ש' ש' ש'
 ח'
 ב מ' ש' הלה י'
 ש' ש' ש' ש' ש'
 ש' פ' ח'
 ש' פ' ח'

דבינו חננאל

[illegible]

ואחרי שישנו וישקו מלפניו אורח למי הפסחוס האורח עליה וכן עליו כולם אלה המרססם ודך המרססם נבנסן
 יאמון כולן, מרססם מרססם, מלך אשקסין, ארץ צירור, ולא את צירור יאמון יבנסן מלך עליו, מרססם מרססם, צירור
 הצירור מרססם מרססם מרססם מרססם, מרססם מרססם מרססם מרססם, מרססם מרססם מרססם מרססם, מרססם מרססם מרססם מרססם
 אלה, הלק נעין כן הלא ירמל, וישקו המלך את אלה את המלחם ותחלה את דרכם מלך ואלך לא נע דרכ אלה
 צירור על חלך דיו נבנסן מרססם, ויסל כל המלחם מלך אלה מרססם מרססם מרססם מרססם מרססם מרססם מרססם

[illegible]

אחרי נראה דג"ל וקדושה הוא לשלשיל וזריקה של חורבה בקשה היא למיכך נותנין לה שנתח. ב) דג"ל שלל יאסרו עליו בני ד"ה, ג) נראה דדברי הירושלמי אלו בשם ר' יוחי תאי אדברי ר"י במשנה יש"ר להלן אחר הדיבור הי"ב דמי תפסת יד.

